

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/ 698 - 0/2015

Érkezett:

2015 MARCH 04.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

2

db

u

Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága

1535 Budapest, Pf. 773.

Tárgy: alkotmányjogi panasz

Alulírott Papp Anikó (születési hely, idő: [REDACTED])

[REDACTED] alkotmányjogi panasszal fordulok az Alkotmánybírósághoz az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (Abtv.) 26. § (1), (2) bekezdése és/vagy a 27. §. alapján.

Kérem, hogy az országgyűlési képviselők kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvény, itt megjelölt 3. § (1) bekezdésében felsorolt a)-d) pontjáig, az 5. § (1) bekezdését, a 8. § (1),(2),(3),(4) bekezdését

(3. § (1) Az országgyűlési képviselők általános választásán minden pártlistát állító párt a központi költségvetésből az 5. § szerinti összeg

- a) 15%-ával megegyező összegű támogatásra jogosult, ha legalább huszonhét,*
- b) 30%-ával megegyező összegű támogatásra jogosult, ha legalább ötvennégy,*
- c) 45%-ával megegyező összegű támogatásra jogosult, ha legalább nyolcvan,*
- d) 60%-ával megegyező összegű támogatásra jogosult, ha minden egyéni választókerületben jelöltet állított.*

5. § (1) A 3. § és a 4. § szerinti támogatás alapja az országgyűlési képviselők általános választásán megszerezhető összes mandátum és ötmillió forintnak a szorzata.

8. § (1) A jelöltnek - ha a 2. § szerint a kincstárral megállapodást köt - az országgyűlési képviselők választása egyéni választókerületi eredményének jogerőre emelkedését követő 15 napon belül elszámolást kell benyújtania a kincstárhoz, amelyhez csatolnia kell az összes kifizetést igazoló bizonylat másolatát az 1. § szerinti támogatás összegének felhasználásáról.

(2) A kincstár az elszámolás ellenőrzése során az 1. §-ban és a 2. §-ban foglaltak szabályszerű teljesítését, ezen belül is különösen azt ellenőrzi, hogy

- a) a kiadás az államháztartás szabályozása szerint a dologi kiadások körébe tartozik-e,*
- b) a kiadás bizonylatolása megfelel-e a számvitelről szóló törvény és az általános forgalmi adóról szóló törvény előírásainak,*
- c) a kiadás kifizetése a kampányidőszak alatt kincstári kártyával vagy átutalással történt-e.*

(3) Az a jelölt, aki az 1. § szerinti támogatással az (1) bekezdés szerinti határidőben

- a) nem számol el, az 1. § szerinti támogatás kétszeresét,*
- b) elszámol, de a kincstár az elszámolását részben vagy egészben nem fogadja el, a nem megfelelően elszámolt 1. § szerinti támogatás kétszeresét*

köteles a kincstár által meghatározott kincstári számlára befizetni.

(4) Ha a jelölt

- a) nem szerzi meg az egyéni választókerületben leadott érvényes szavazatok legalább 2%-át.)*

valamint az egy. képviselők választása kampányköltségeinek támogatásáról szóló 69/2013.

(XII.29.) NGM rendelet 3. § a) pontját

(3. § A Kincstár a támogatást

- a) a támogatásra jogosult pártnak, országos nemzetiségi önkormányzatnak az országos választási kincstári számláról közvetlen átutalással.)*

semmisítse meg, mivel azok az Alaptörvény 15 cikk (2) bekezdésébe, valamint ezen cikkely (4) bekezdésébe ütköznek, és ebből következik a 23. cikk (1) bekezdésébe való ütközés is.

Ezen jogszabályhelyek alapján a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.170/2014/15. számon hozott (2014.december 30-án átvett, a beadványomhoz mellékelte) - egyébként önmagában is ellentmondó, csúsztatásokkal teli, így a jó erkölcsbe ütköző - határozatát megsemmisíteni szíveskedjenek.

INDOKOLÁS

A fenti számú határozat [REDACTED] forint összeg visszafizetésére kötelez, mely követelést az elszámolásom és a 2014 évi országgyűlési képviselő választáson elért eredményem alapján állapították meg.

Az egyéni képviselőjelöltekre (függetlenként csak így indulhatok) előírt 2%-os visszafizetési küszöböt (8. § (4) bek. a) pontja) azért tartom Alaptörvény ellenesnek, mert a pártoknak nincs ilyen eredményességi követelmény a pártlistára kapott támogatás (korábban megjelölt 3. §) visszafizetésével kapcsolatban, így ezen rendelkezés ütközik az Alaptörvény 15 cikk (2) bekezdésébe valamint ezen cikkely (4) bekezdésébe és ebből következik a 23. cikk (1) bekezdésébe való ütközés is.

A pártok – ha a jelöltjük lemond a párt javára az egyéni jelöltre járó 1 milliós támogatásról – akkor **1 + kb. 5 millió(!) forintot kapnak összesen a kampányra személyenként.** (A párt javára való lemondás lehetősége önmagában is egy előny, mivel ezt a pénzt természetesen **ugyanúgy rá fogja elkölteni a pártja, mint a listára kapott támogatás rá eső részét**, viszont így a párt jelöltje megszabadul a személyes felelősség alól). **Ekkora támogatásból egyébként én el is értem volna a 2%-ot** (1,59% lett az eredményem), tehát itt négyzetre emelt diszkrimináció van, hiszen nekem hatod annyi támogatásból kell elérnem egy olyan küszöböt, amit a pártoknak egyáltalán nem kell elérniük. Egy pártnak maximum, a javára lemondott egymilliót kell visszafizetnie (az ötmilliót nem) de a személyi felelősség hiánya miatt, még ez a töredékes visszafizetési kényszer is elhanyagolható következmény.

Az, az alperestől átvett bírói indokolás, miszerint a listára kapott kb. ötmillió forint/fő támogatásból a pártok nem költenek az egyéni jelöltekre, vérlázító, arcátlan hazugság. Egy-egy körzetben a párt jelöltjét ábrázoló óriásplakátok már önmagukban legalább 2-3 millió forintba kerültek, és akkor ehhez még hozzáadhatjuk a szórólapok és azok kiszórásának költségét, így biztosan megkapjuk (az Állami Számvevőszék szerint meg is haladjuk) az egy jelöltre elkölthető, törvényben szabályozott keretet:

7. § (1) A választási kampányidőszak alatt, a választási kampánytevékenységgel összefüggő kiadások finanszírozására

a) a független jelölt,

b) a jelöltet vagy pártlistát állító párt és annak jelöltje együttesen jelöltenként,

c) az országgyűlési képviselők általános választásán nemzetiségi listát állító országos nemzetiségi önkormányzat jelöltenként

legfeljebb ötmillió forintot fordíthat.

(3) A választási kampánytevékenységre összesen fordított összegbe be kell számítani az 1. §, a 3. § és a 4. § szerinti támogatás felhasználását is.

Fontos kiemelnem, hogy az idézett paragrafus (3) bekezdése is együtt említi és összevonja a jelöltenként nyújtott 1 millió forintot, a pártlistára kapott további kb. 5 millió/fő támogatást, hiszen a (3) bekezdésben megjelölt 3.-4. §, a listaállítással kapcsolatos támogatást szabályozza. Ebből az következik, hogy a törvényalkotó is tisztában volt azzal, hogy a pártlistára kapott támogatás is természetesen a párt egyéni jelöltjeire lesz elkölthető. Egyébként az is előny, ha a pártlistára kapott támogatás egy részét nem az egyéni jelöltek kampányára, hanem országos kampányra költi a párt, hiszen azzal ugyanúgy előnyhöz juttatja – állami pénzből - a pártlistás jelöltet a függetlenekkel (így pl. velem) szemben. Ez diszkriminatív és alapjaiban sérti a demokratikus alapjogaimat. Tehát:

1. A független jelölteknek is ugyanannyi támogatást kellett volna kapniuk összességében nézve, mint a pártlistás jelölteknek.

2. Ha 2%-os küszöböt állítanak a visszafizetésre a függetleneknek (amit egyébként sokallok, hiszen a pártok már 1% elérése után állami támogatásra jogosultak a következő 4 évben) akkor a pártlistára adott támogatás visszafizetésére is ugyanekkora küszöböt kell állítani

3. Ha a független jelölteknek ilyen szigorú elszámolást kell készíteniük (egy-egy üzemanyagszámlához még a megtett útvonalat, útirányt is meg kell jelölniük) akkor a pártlistára adott támogatással (ami egyébként ötször akkora volt személyenként!) is legyen ugyanilyen szigorú az elszámolás.

Az, hogy bármit is kétszeresen fizessek vissza (állítólagos szabálytalan költés, elszámolás miatt) már csak azért sem lehet jogszerű, mert a pártoknak még igazolniuk sem kellett a kifizetések valódiságát és, hogy azok mögött milyen teljesítés volt, míg nekem még egy szolgáltató által kiállított rossz(?) bizonylatba, vagy egy elírt településcímbe - a helyesbítéstől függetlenül – is belekötöttek. Ha ez nem sérti az Alaptörvény megjelölt pontjait, akkor semmi.

Az eljáró Gyulai Közig. És Munkaügyi Bíróságot kértem, hogy utalja az alkalmazott jogszabályokat Alkotmánybíróság elé, de nem tette. Indokolásában azt az alperesi félrebeszélését vette alapul, miszerint a pártok listás jelöltjeivel – melyekre a nekem adott támogatás többszörösét (akár ötszörösét is) nyújtja az állam – nem kell, hogy azonos elbírálás alá essek független jelöltként a kampányfinanszírozás során. Én ezt vitatom, hiszen **egy demokratikus választáson nem lehet valakit hátrányba hozni csak azért, mert nem fogadja el egyik párt értékrendjét sem és ezért függetlenként indul.**

A Bíróság – legnagyobb meglepetésemre - a kérelmem ellenére sem fordult az Alkotmánybírósághoz, holott egyértelmű – az alperesi képviselő által sem vitatott – hogy **a kampányfinanszírozási törvény diszkriminatív a független jelöltekkel szemben a pártok, így természetesen a pártok jelöltjeinek a javára.** Keresetleveletem elsősorban erre alapoztam (az alapösszeg tekintetében is) de a Bíróság ezt teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, amivel szintén megsértette az Alaptörvényt, amely kimondja (28. cikk) hogy: *„a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy azok a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”*

A tárgyaláson megdöbbenve hallottam azt a bírói tanácsot, miszerint ha láttam, hogy a kampányfinanszírozással kapcsolatos megállapodás diszkriminatív kitételeket tartalmaz, akkor miért írtam alá a megállapodást a Magyar Államkincstárral. Ez a hozzáállás még egy polgári személytől is furcsa lenne (bár megszokhattuk, hogy Magyarországon majdnem mindenki beletörődik az igazságtalanságba) de egy bírótól már rendkívül aggályos, ugyanis a bíróságoknak – a hatalommegosztás elve szerint – kontrollt kell gyakorolniuk mind az állami szervek felett, de adott esetben még a törvényhozás, azaz az Országgyűlés felett is.

(3) Az a jelölt, aki az 1. § szerinti támogatással az (1) bekezdés szerinti határidőben

a) nem számol el, az 1. § szerinti támogatás kétszeresét,

b) elszámol, de a kincstár az elszámolását részben vagy egészben nem fogadja el, a nem megfelelően elszámolt 1. § szerinti támogatás kétszeresét köteles a kincstár által meghatározott kincstári számlára befizetni.

A nevezett jogszabály ellenkezik Magyarország Alaptörvényével, ugyanis egy kötelezettség nem keletkezhet egy állami szerv szubjektív megítéléséből. Ezzel az erővel az is lehetne a jogszabályban, hogy:

„amennyiben a jelölt, a Magyar Államkincstár határozatát részben vagy egészben nem fogadja el, az ott feltüntetett összeget nem köteles visszafizetni, illetve annak kétszeresére jogosult.”

Ugye milyen abszurd, ha megfordítjuk az 'asztalt' és kicseréljük a jogosultat a kötelezettre? Érdekes, hogy milyen büszkén idézte a jogszabályt az alperesi képviselő, és ebből kifolyólag a bíróság, de kíváncsi lennék, hogy akkor is ilyen elégedett lenne-e a jogszabállyal, ha az rájuk nézve állapítana meg szubjektív megítélés alapján kötelezettséget.

A kampányfinanszírozási törvény igazságtalanságára, abszurditására (tehát alaptörvény ellenességére) a Transparency International is rámutatott. Az alább idézek a tanulmányukból, melyeket az indokolásom részévé teszek:

„Nézzük most meg azt, hogy miből származik a jelöltenként fennmaradó négymillió forint. Ennek jelentős részét is az adófizetők fogják adni, a pártok ugyanis az államkincstár által a jelölteknek közvetlenül adott egymillió forintot felül is komoly költségvetési juttatásra jogosultak. Ennek a mértéke attól függ, hogy egy-egy párt hány egyéni választókerületben tud jelöltet állítani. Ha legalább 27 választókerületben állít jelöltet, 150 millió forintot kap, de ha mind a 106 választókerületben lesz jelöltje, 600 millió forint jár neki. (.....) És most jön a feketeleves: ezt a pénzt a pártok egy összegben, készpénzben, a kampányidőszak kellős közepén kapják meg. Szó sincsen kincstári kártyáról, készpénz felhasználási tilalomról, szigorú számadásról. A pénzügyi tárca vagy a miniszter által kijelölt bank, mondjuk, az MFB egyszerűen átutalja az akár 600 millió forint készpénzt és ezzel a pártok jóformán azt tesznek, amit akarnak.

A jelöltenkénti ötmillió forint legalább valamivel közelebb van a valós kampánykiadásokhoz. A kereskedelmi tévékben amúgy sem lehet reklámozni, a köztévében meg ingyenes a politikai reklám, tehát ennyi pénz akár elég is lehetne kampányra. A baj azzal van, hogy a jelöltenkénti ötmillió forintból csak az államkincstár által a jelöltnak kincstári kártyán adott egymilliónak a sorsa követhető nyomon. Az ezt meghaladó állami kampánypénzek (emlékezzünk: pártok esetében további 150 milliótól 600 millióig terjedő összegről van szó) felhasználása homályban marad.(...)

A nem az államkincstártól közvetlenül a jelöltnak érkező kampánypénzeket továbbra is csak az Állami Számvevőszék ellenőrzi, a pártok erre vonatkozó beszámolóit alapján. Az ÁSZ ellenőrzés a rendszerváltás óta még soha nem volt képes feltárni a valós kampányköltségeket. Hiába mutatott rá a TI a [képmutatás.hu](http://kepmutatas.hu) honlapon arra, hogy a pártok a bevallott összeg sokszorosát kampányolják el, az ÁSZ még egyetlen pártnak sem okozott kellemetlen perceket a kampányköltségek vizsgálatával. Miért hinnénk el, hogy ami eddig ennyire rossz volt, az majd most magától megjavul. Pláne, ha a törvényhozás még csak kísérletet sem tesz a megjavítására.

(Megjegyzésem: láthatóan a bíróságok sem tesznek semmit ennek a diszkriminatív rendszernek a felszámolására)

Egy másik hasonló vélemény a kampányfinanszírozásról, melyet az indokolásom részévé teszek:

*65 millió üzemanyagra és szállásra, 40 millió egy fél perces videóra: így, és még ennél is hajmeresztőbb tételekkel papírozták le a kamupártok a nekik jutó legalább 149 milliós állami kampánytámogatást. Volt, aki még arra sem vette a fáradságot, hogy a kapott 356 millió forint elköltését tovább részletezze annál, mint hogy „anyagi kiadásokra” elment 356 millió forint. Az Állami Számvevőszék vizsgálhatná meg a gyanús eseteket, csakhogy ők hivatalból nem vizsgálódnak. **Ha meg is teszik, akkor sem nézik meg, van-e valódi teljesítés egy-egy számla mögött.***

A törvény értelmében a választáson induló pártoknak a választást követő 60 napon belül nyilvánossá kell tenniük egy beszámolót arról, hogyan gazdálkodtak az állami forintokkal.

Volt olyan párt, aki csak ennyit írt: „anyagjellegű ráfordítások: 356 millió forint” (Nem igazán hasonlít a tőlem követelt elszámolásra – hogy finoman fogalmazzak).

által leadott egy oldalnyi(!) még az elegánsabb és visszafogottabb megoldások közé tartozik.

Most pedig következzenek kommentár nélkül a főbb kiadási tételek és magyarázatuk:

- „Kiküldetések kiadásai. Kampánnyal kapcsolatos üzemanyag- és szállásköltségek megtérítése”: 59,6 millió forint
- „Üzemeltetési anyagok beszerzése. Egyéb anyagok”: 21 millió forint
- „Egyéb szolgáltatás. Nyomdai szolgáltatás (reklámanyagok készítése)”: 41,5 millió forint
- „Reklám és propaganda kiadások. Reklámfilm készítése”: 16,3 millió forint.

- a „propagandaanyagok, szolgáltatások” rubrikába beírtak 86,6 milliót,
- a „rendezvényszervezés, kommunikációhoz” meg 38,2 milliót.

... a 149 milliós támogatást három nagyobb kiadási tétellel könyvelte le. Szállásra (65 millió forint), brutálisan drága nyomdával dolgoztattak (nyomdai szolgáltatás, reklámanyagok készítése: 37,8 millió), reklámfilmek készítése 41,4 millió forint.

Megnéztük a reklámvideót ... videórovatának munkatársaival, és arra kértük őket, próbálják belőni, mi lehet a reális ár egy ilyen produkcióért. Az eredmény nem igazán megdöbbentő: a 41,4 milliós videóból legalább 41 millió elköltését semmi nem indokolja.

Es hogy az egyezés még hihetlenebb legyen:

a beszámolók szerint mintha ugyanaz a kampánystratégia ugyanazokra a feladatokra ugyanolyan arányban csoportosította volna a forrásokat az ...

... esetében üzemanyag- és szállásköltségre 62,8 milliót (... 65 millió), nyomdai szolgáltatásra, reklámanyagokra 28,3 milliót (...: 37,8 millió), reklámfilmre pedig 42 milliót (...: 41,4 millió) költöttek saját bevallásuk szerint. (Miközben nekem egy 3 ezer forintos telefonegyenleg feltöltésbe is belekötött a Magyar Államkincstár! Vérlázító diszkrimináció, egy elméletileg demokratikus jogállamnak hazudott szemétdombon! Magyarországon államilag irányított, törvényekbe foglalt diszkrimináció van, amit a függetlennek kikiáltott bíróságok tétlenül néznek!)

A fenti beszámolók ugyanis lehetnek bármilyen gyanúsak, a kampánypénzek ellenőrzésével megbízott Állami Számvevőszék (ÁSZ) a pártbeszámolóknak kizárólag a formális jogszerűségét nézi. Hogy egy-egy kiadási tétel mögött található-e valódi teljesítés, azt bizony nem. Ráadásul nem jár semmiféle szankció azért, ha egy párt a beszámolót szabálytalanul tölti ki (nekem akkor miért kell duplán visszafizetnem?) és az ÁSZ kizárólag a mandátumot szerző pártok költségeit vizsgálja hivatalból. (Akkor engem miért vizsgál az Államkincstár, hiszen nem szereztem mandátumot?!)

Ugye ezek után senki sem gondolhatja komolyan, hogy nem kerültem súlyosan hátrányba akkor, amikor én függetlenként a pártoknak juttatott támogatás töredékét kaptam, amikor 2%-os küszöböt kellett volna átlépnem, hogy ne kelljen visszafizetni a választók meggyőzésére elköltött kampánypénzt, amikor minden egyes fillérről el kellett számolnom, egy apró hiba esetén a dupláját visszafizetnem, míg a pártoknak azt is elfogadták, hogy: „356 millió anyagi kiadásokra”?

Az egész elszámolással kapcsolatban fontos megjegyezni – mivel rendkívüli jelentőséggel bír – hogy a Magyar Államkincstárral kötött megállapodásban szereplő két törvény rendkívül hosszú és bonyolult. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 10-es betűtípussal 117 oldalas, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. Törvény 97 oldalas (szintén 10-es betűtípussal). A Magyar Államkincstár szabályzata az országgyűlési képviselők választása kampánycöltségeinek támogatásáról és a választási kincstári kártyaforgalomról c. kiadvány 18 oldalas, az Általános szerződési feltételek választási kincstári kártyához c. kiadvány szintén 18 oldalas. Ebből következik, hogy képtelenség lenne – ezért nem elvárható – hogy egy független jelölt ezeket a jogszabályokat áttanulmányozza mielőtt szerződik a Kincstárral, ráadásul még nagyobb képtelenség az, hogy ezeket a jogszabályokat maradéktalanul kikényszerítse a szolgáltatóktól, mivel nem rendelkezik semmilyen nyomásgyakorló eszközzel. Nincs erőszakszervezetem, nem tudok kiszabni bírságot stb. Aki ilyet kér az állami szervek részéről, az végtelenül cinikus, pökhendi és arrogáns, hiszen tudja nagyon jól, hogy lehetetlent kér. Ezek után arcátlanság az ítéletbe beleírni, hogy 'alappal nem lehet arra hivatkozni, hogy a vonatkozó jogszabályokat a felperes nem ismerte'. Ez az általános érvényű alapelv itt nem alkalmazható, hiszen nem bűncselekményről vagy szabálysértésről van szó, hanem egy

speciális jogterületről, melyre képtelenség volt felkészülni az állam által biztosított idő alatt. Ez tehát szintén ütközik az Alaptörvény 28. cikkelyébe.

De, még ha tisztában is lettem volna az idevonatkozó jogszabályokkal, akkor is törvénytelen lenne rajtam számon kérni, hogy a szolgáltató milyen formai követelmények mentén tett, vagy nem tett eleget a kérésemnek. Tehát itt is tehetetlen voltam a számla kiállításával és helyesbítésével kapcsolatban, hiszen nincs ráhatásom arra, hogy mit ír a szolgáltató a számlára. Ha hibázik (akár egy ilyen aprócskát is, mint jelen esetben) akkor a helyesbítést is csak kérhetem, annak kitöltését és elküldését szintén nem én végzem el. Tehát egyértelmű, hogy ha ennek ellenére engem az összeg duplájának visszafizetésére köteleznek egy elírás miatt, akkor a keletkezett káromat (a számla összegét vagy annak dupláját) csak a Ptk. idevonatkozó paragrafusa alapján követelhetném a szolgáltatótól, miszerint 'aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni'. Viszont egy alapvető jogérzékkel rendelkező személy sem gondolhatja komolyan, hogy bármelyik bíróság megítélné részemre a Feibra Kft.-től a számlán szereplő összeget (pláne nem a dupláját!) azért, mert a számla kiállítója Sarkadkeresztúr helyett Sajókeresztúr-t írt.

Fontos kitérnem arra is, hogy a MÁK mindenáron hátrányba akart hozni más jelölttel, de elsősorban a pártok jelöltjeivel szemben, és nem tájékoztatott megfelelően a kampánnyal kapcsolatos lehetőségeimről és a teendőkről és ezt a bíróság egyáltalán nem vette figyelembe. Engem 2014.03.03-án vett nyilvántartásba a választókerületi választási bizottság de szerződést legkorábban csak 2014.03.10-én tudtam kötni az Államkincstárral, pedig ekkor már javában folyt a kampány. Viszont még ekkor sem tudtam a kampányra költeni, mivel nem tudták pontosan megmondani, hogy mire költhetek. Levelemre – melyet 2014.03.13-án adtam fel e-mail-ben (mivel telefonon senki sem tudott segíteni) csak hatalmas késéssel 2014.03.17-én válaszoltak. Tulajdonképpen ettől az időponttól tudtam olyanokra is költeni, amelyekre egy párt listás jelöltje már régen költhetett, hiszen a párt egy összegben, feltételek nélkül megkapta az óriási támogatását, tehát kampányolhatott. Megdöbbenő, hogy tőlem a jogszabályok pontos ismeretét és azok kikényszerítését várja el a MÁK, holott ők még azt sem tudták megmondani a megállapodás megkötésekor, hogy pontosan mire költhetek. A megállapodás 3.1. pontjában a támogatás felhasználásról azt írják, hogy: *'a 2. számú mellékletében részletezett dologi kiadásokba tartozó, a kampánytevékenységgel összefüggésben elszámolható költségekről és igénybe vett szolgáltatásról, a Jelölt nevére kiállított bizonylat alapján teljesíthető.'* Erről azonban a fent részletezettek szerint, csak 03.17-én tájékoztattak. **A pártok miért nem ugyanilyen feltételek mellett számolhatják el a költségeiket?** A pártok minden felelősség alól mentesülnek, de a független jelölteknek három betű elírását 85 ezer forintos bírsággal honorálják. Az elszámolásom bonyolult és pontos, az elszámolással kapcsolatos kérdéseimre és észrevételeimre sem kaptam semmilyen tájékoztatást. Ezek után vérlázító és felháborító, hogy én rajtam kívülálló okok miatt felelősséggel tartozom, míg a pártok a saját maguk egyértelmű csalása ellenére sem tartoznak semmilyen felelősséggel.

Az is diszkriminatív eljárás, hogy a független jelölteket arra próbálják kényszeríteni a jövőben, hogy ne tudjanak kampánypénzből Facebook hirdetést elhelyezni, míg a pártok a listájukra kapott horribilis összegből annyit kampányoljanak ezen a fontos hirdetési felületen, amennyit csak akarnak. Ráadásul ötször-hatszor annyi pénz áll rendelkezésükre jelöltenként, mint a független jelölteknek, és ehhez a hátrányos megkülönböztetéshez a bíróság asszisztál és előkészíti a terepet a következő választásra, hogy a függetleneknek esélyük se legyen a pártok jelöltjeihez még csak töredékében se hasonlóan hatékony kampányra.

[redacted] esetében az ítéletben leírt indokolás egy csúsztatás, mivel nem 'hibás' teljesítésről van szó (ahogy a bírónő 'fogalmaz') hanem egyszerűen nem történt meg a teljesítés. A kettő között 'csak'(!) annyi a különbség, hogy míg a bírónő által 'felvázolt' esetben lehetne számla a gazdasági eseményről, az én esetemben viszont kizárt, hiszen itt **nem(!) történt gazdasági esemény**. Az ügyben Fizetési meghagyást bocsátattam ki, de ennél többet én nem tehetek. **Miért lenne szabálytalan a részemről az, hogy becsapott engem egy cég? Itt is hivatkozom az Alaptörvény 28 cikkelyére, miszerint a jogszabályi értelmezés a jó erkölcsbe ütköző volt a bíróság részéről.**

Az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, és perújítást sem kezdeményeztem, mivel semmilyen bizalmam nincs a Fidesz által kézivezérelt magyarországi bíróságokban. Az Alkotmánybíróságban sem bízom, de majd összevetem a nemzetközi bíróság ítéletével az Önök által hozottat, aztán majd meglátjuk, hogy ki, hogyan ítéli meg a magyarországi diszkriminatív szabályozást. Itt jegyzem meg, hogy mennyire abszurd az, hogy független képviselő még elméletileg sem kerülhet be az Európai unió parlamentjébe. Csodálkozom, hogy ezt eddig senki sem kifogásolta, holott a mostani (2015.02.22.) veszprémi országgyűlési képviselő választás is bizonyítja, hogy a választópolgároknak a hócipőjük tele van a pártokkal és egy független jelöltet juttattak be a magyar országgyűlésbe. Márpedig a népszuverenitás elvéből az fakadna, hogy a hatalmat a nép gyakorolja közvetlenül vagy választott képviselői útján. Viszont ha nem is indulhat a Nép által preferált jelölt (hiszen az EU-s választáshoz kötelező a pártlistán való szereplés, és ezt egy független jelölt természetesen nem tudja biztosítani saját maga számára) akkor ez az Alaptörvényben biztosított jog nem teljesülhet.

Magunk között szólva, ez az egész választási rendszer egy közönséges csalás, ami arra van kitalálva, hogy a mindenkorin hatalmon lévők megbiztosítsák a hatalmukat a jövőre nézve is. Nem akarok tippeket adni a kormánynak, de 2018-ra valószínűleg meg fogják változtatni a választási rendszert, mégpedig úgy, hogy eltörlik a listákat. Ezzel elérhetik azt, hogy akár 35-40%-os támogatással is 2/3-od szerezhessenek maguknak. Ez egyébként jelen állás szerint sokkal demokratikusabb lenne, mint a jelenlegi szabályozás, hiszen akkor a függetlenek végre nem kerülnének abba diszkriminatív helyzetbe, amiben most vannak.

Mellékletek:

1. Nyilvánoságra hozhatják a személyes adataimat, álláspontomat bárkivel szemben vállalom tiszta lelkiismerettel.
2. A nevezett bírósági ítélet.

[redacted], 2015. február 27.

Tisztelettel:

Papp Anikó

Saját kezűleg írta alá, előttük, mint tanúk előtt:

[redacted]

